

punkt, staa vi frit. Jeg betragter mig som staaende frit over for denne Sag, vi begynde forfra paa Forhandlingen, og saa siger jeg, at jeg gaar tilbage til mit oprindelige Standpunkt. Det er ikke for at faa fat i et politisk Agitationsnummer, thi det behøver jeg ikke at søge efter, det ærede Medlem og hans Venner have givet mig Nummere nok. Jeg trænger ikke til flere. Hele den Politik, de Herrer have ført siden Valget, staa i skærende Modsætning til deres Standpunkt før Valget, der er nok at kritisere. Det ærede Medlem behøver ikke at være bange for, at vi skulde savne Stof til Kritik, han sørger Aar efter Aar og Maaned efter Maaned for at give os retrundeligt i saa Henseende. Naar det ærede Medlem beskylder os for, at vi ved dette Forslag ville give Loven Gift, er det af den Slags Udtryk, man kan bruge mod hinanden saa meget, man vil. Det var mig en Beroligelse at høre, at ogsaa det ærede Medlem maa høre en lignende Beskyldning fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) med Hensyn til Spørgsmaalet om Kaldelsen, idet det fra Højres Side bliver paastaet, at hvis Flertallet fastholder sit Standpunkt, er det ensbetydende med at give Loven Gift. Nu vil jeg haabe, det ærede Medlem holder fast paa dette Spørgsmaal om Kaldelsen. Den ærede Minister beskyldte ham for at være bange for Valgene, og at det var et Hensyn, der skulde tages. Jeg ved ikke, hvortil den ærede Minister sigter, men det er muligt, at den højtærede Minister har hørt noget om, at der for to Aar siden var en vis Tilbøjelighed til i Fællesudvalget at gaa bort fra Spørgsmaalet om en endelig Ordning af Kaldelsen. Jeg ved ikke, hvad den ærede Minister sigter til, det er jo muligt, at man kan faa en nærmere Forklaring, men jeg antager, det er det, den ærede Minister har haft in mente, da han fremkom med de Ytringer. Den ærede Ordfører sagde, at vi havde egentlig ikke andre Argumenter at fremføre med Hensyn til de 170,000 Kr. end dette, at Københavns Kommune var en rig Kommune. Det er slet ikke det Spørgsmaal, der for mig spiller Hovedrolle, thi naar der er Tale om Retfærdighedskrav, skal Københavns Kommune have,

hvad der tilkommer den, hvad enten den er fattig eller rig. Jeg kan ikke tænke mig, at man fra Retfærdighedens Synspunkt kan gøre Fordring paa, at Københavns Kommune skal have de 170,000 Kr., her, hvor vi behandle en Sag, der slet ikke berører Københavns Skolevæsen med en Tøddel. Men jeg kunde tænke mig, at de Herrer havde villet tage et Barmhertighedshensyn. Det kan der heller ikke være Tale om. Dertil er Københavns Kommune for vel situeret. Nu siger rigtignok det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at København er overbebyrdet med Skatter. Det er imidlertid ikke noget i Sammenligning med, hvad Tilfældet er ude i Landet. Alle faste Ejendomsbesiddere ude i Landet, og navnlig Landboerne maa ganske anderledes føle de trykkende Skattebyrder, og det er derfor, at dette Forslag søger paa forskellig Maade at imødekomme Ønsket om ikke at faa forøgede Byrder. Jeg siger altsaa, at er der Tale om Barmhertighedskrav, er der ingen Anledning til her at vise Barmhertighed mod Københavns Kommune, den er bedre stillet end nogen anden Kommune i Landet og nyder saa store Fordele af Statskassen, som ingen anden Kommune nyder, ogsaa med Hensyn til Undervisningsvæsenet. Jeg behøver blot at nævne alle de store Museer, som Staten holder her i Byen. Hvilke Undervisningsmidler ere de ikke for den opvoksende Ungdom! Jeg behøver blot at nævne de store Biblioteker her, som opretholdes for Statens Regning, hvilket Undervisningsmateriale findes der ikke der for den opvoksende Slægt, som Landets øvrige Beboere slet ikke nyde godt af i Forhold til Københavns. Skulde der være Tale om Billighedshensyn, synes jeg ikke, der kan være Tale om her at stille nogen Appel til Landbefolkningen. Vi havde forleden en Sag til Behandling her, i hvilken den ærede Rigsdagsmand for Ribe (Busk) var Ordfører, og han paaviste, hvorledes Københavns Kommunalbestyrelse omgærder Byen med en kinesisk Mur, som gør det vanskeligt for Landboerne at afsætte en hel Række Produkter her i Byen. Jeg synes ikke, der i denne Henseende kan være Tale om nogen Billighed, thi saa burde Københavns Kommune stille sig